

Biologická terapie (infiximab, etanercept)

U obou těchto léků byl popsán rozvoj neuritidy zrakového nervu. Byl publikován vznik oboustranné neuritidy zrakového nervu u 55letého pacienta užívajícího etanercept v dávce 25 mg 2krát týdně. U pacienta se nejprve objevilo zamřené vidění, poté zhoršení vizu. Magnetická rezonance odhalila v mozku ložiska charakteru demyelinizačních lézí (aniž by u pacienta byla přítomna roztroušená skleróza). Po vysazení etanerceptu a nasazení metylprednisolonu intravenózně v dávce 1 g/den po dobu 5 dní došlo ke zlepšení vizu. Clifford a Rossiter popsali bilaterální koncentrické zúžení zorného pole u pacientky užívající etanercept. Defekty v zorném poli vznikly již po první dávce etanerceptu. Současně se zlepšily kloubní obtíže. Po přerušení terapie nedošlo k úpravě již vzniklých defektů zorného pole. Biologická terapie je zatím v praxi zavedena jen krátce, proto nejsou dosud známy komplikace dlouhodobé terapie.

U pacientů s revmatoidní artritidou je nutné pamatovat na to, že je u nich vyšší riziko očních komplikací než v běžné populaci. V případě očního postižení, které je následkem základního onemocnění nebo farmakoterapie RA, je nutné spolupracovat s revmatologem. Je proto důležité znát i méně časté oční komplikace u pacientů s RA, abychom je byli schopni rozpoznat a začít je zavčas léčit.

LITERATURA U AUTOREK

MUDr. Veronika Matušková, Ph.D.
Oční klinika LF MU a FN Brno-Bohunice
Jihlavská 20
625 00 Brno
v.matuskova@email.cz

OSOBNÍ ZPRÁVY**Zemřel MUDr. František Rousek**

Dne 2. 3. 2008 zemřel ve věku 85 let MUDr. František Rousek, dlouholetý primář očního oddělení benešovské nemocnice.

MUDr. František Rousek se narodil dne 17. 9. 1922 v jihočeských Slavošovicích v rodině venkovského učitele. V této malebné vsi na půli cesty mezi Třeboní a Českými Budějovicemi strávil prvních 9 let svého života. V roce 1931 se s rodiči a třemi bratry přestěhoval do Českých Budějovic – Čtyřech Dvorů. V roce 1941 maturoval na místním Jirsíkově gymnáziu. Protože byla válka a vysoké školy a univerzity byly zavřené, studoval střední stavební školu průmyslovou v Českých Budějovicích, kde maturoval v roce 1943. Na lékařskou fakultu Univerzity Karlovy se zapsal po válce, samotné studium započal v srpnu 1945. Vzhledem k počtu studentů se studovalo ve stísněných podmínkách, bylo nutné dohnat ztracená válečná léta, kdy bylo studium zneemožněno několika ročníkům maturantů. Studium ukončil na jaře roku 1950.

MUDr. František Rousek započal svoji profesní kariéru v Litomyšli, kde pobyl pouze tři měsíce. Poté byl přeložen do Mladé Boleslavi, kde strávil pět let a plně se zde začal věnovat oboru očního lékařství. V roce 1955 byl přeložen na své poslední a nejdelší působiště, do Benešova. Zde mu byl svěřen nelehký úkol založit oční oddělení, které tady do té doby neexistovalo. Začátky byly těžké, ale poměrně brzy se mu podařilo vybudovat oddělení včetně operačního sálu, získat lékaře, zdravotní sestry a ostatní personál. MUDr. František Rousek zde působil jako primář do konce roku 1988, kdy odešel do důchodu. Odchod do důchodu byl ale pouze oficiální, pan primář pracoval naplno i nadále, a to především v očních ambulancích na benešovském okrese. Po roce 1989 se za-

sloužil spolu s již zesnulým primářem Mertlem o založení okresní organizace České lékařské komory a i nadále se věnoval ambulantní práci. Ve věku 70 let si splnil celoživotní sen, jehož naplnění nebylo v době komunistické diktatury možné, tedy otevření soukromé oční ambulance v Benešově a posléze i ve Voticích. Definitivně svoji profesní kariéru ukončil v roce 2001, i když i poté příležitostně vypomáhal svým kolegům v jejich ambulantních praxích.

Pan primář vychoval během svého života několik generací očních lékařů, autor tohoto článku patří k jedním z jeho dlouholetých žáků a kolegů. Na první pohled působil přísně, při bližším kontaktu se ale projevil jako hodný, slušný a spravedlivý člověk, odborně erudovaný a svědomitý. Práce se stala jednou z jeho životních náplní, i když zrovna nesloužil, chodíval na oddělení, aby zkontroloval stav svých pacientů nebo je pouze pozdravil.

Velikou oporou v životě pana primáře byla jeho rodina. Zpočátku rodiče a sourozenci, nejstarší bratr MUDr. Jiří Rousek, byl dlouholetým primářem chirurgického oddělení děčínské nemocnice, a později i jeho vlastní rodina.

Pan primář František Rousek patřil ke generaci, která v duchu předválečné výchovy přistupovala k životu a práci odpovědně, pro své okolí byl nejen profesním, ale i lidským vzorem. Často se setkávám s jeho pacienty, kteří na něho s láskou a úctou vzpomínají. Nezbyvá než si přát, aby bylo co nejvíce lékařů, kteří budou přistupovat ke své práci a k životu stejně jako pan primář. Děkuje.

MUDr. Pavel Dvořák
oční lékař – Benešov